

dessa lärares och lärarinnors aflöning bidraga med två tredjedelar af den kontanta aflöningen intill ett lönebelopp af högst 300 kronor med tillämpning af detta beslut från och med innevarande år;

b) att enahanda bestämmelse må beslutas angående statsbidrag till fortsättningskolor att blifva gällande från och med år 1888 samt

c) att till dessa ändamål må anvisas erforderliga medel.

Stockholm den 14 maj 1887.

J. Andersson

från Vermlands län.

N:o 82.

Af herr J. Andersson i Lysvik, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om utredning och förslag till ombildning af nu gällande tullsystem.

I fråga om ett mer utsträckt tullskyddssystem hafva förslag väl blifvit framställda om flere och högre tullsatsar, men med bibehållen princip att låta dessa bestämmas hufvudsakligen efter en varas vikt utan hänsyn till dess värde. Det s. k. nya systemet skulle alltså bli ett fortgående på den inslagna vägen att låta en billigare och sämre vara dra lika hög tull som en dyrare och bättre. Hvarigenom en orättvis tunga drabbar de mindre bemedlade, som ej ha råd att förskaffa sig varor af bättre beskaffenhet, och en fördel beredes de förmögnare, som äro i tillfälle att förse sig med varor af prima kvalitet.

En reform af vårt tullsystem i den rigtning, att, så vidt utförbart är, hvarje tullsats bestämmas i förhållande till en varas värde, synes mig eftersträfvansvärd. Möjligen skulle befintliga skiljaktigheter och stridiga intressen rörande tullfrågan härigenom kunna sammanjemkas.

En vädjan till de förmögnare klassernas rättskänsla och patriotism, en förhoppning om deras tillmötesgående och medverkan i fråga om åtagande af en tullbeskattning i förhållande till de finare och bättre varor, som de förbruka, kan ej vara förgäfvad. Och från de mindre bemedlades sida skulle antagligen ingen invändning komma att göras mot ett ökad tullskydd i denna riktning.

Mot införande af värdetullsystem har anmärkts, att vid dess tillämpning allt för stora svårigheter skulle uppstå. En varas värde kan ej af tulltjenstemännen bedömas, och uppgift deraf måste anses otillförlitlig; underslef af varuafsändare och varumottagare skulle med lätthet kunna begås, påstås det.

Men om det är rättvist, att tullbeskattningen drabbar konsumenten efter värdet af den vara, han förbrukar, så bör väl en sådan princip äfven söka genomföras åtminstone i större utsträckning än för närvarande. Korrektiv mot underslef och falska uppgifter torde kunna utfinnas, tillräckligt verksamt för det afsedda ändamålet, såsom att varan i sådant fall förklarades förbruten m. m.

Man har ock från utlandet exempel på möjligheten af värdetullsystemets tillämpning. Särskildt må erinras Holland, der nämnda system är fullständigt infördt med en tullsats af i allmänhet 5 proc. af varans värde.

Svårighet — för att ej säga omöjlighet — att tillämpa nu gällande tulltaxa möter nog i afseende på en del artiklar äfven nu. Så t. ex. beträffande lampor och ljuskronor, hvilka skola »förtullas lika med det ämne, hvaraf de hufvudsakligen bestå». Att utröna det hufvudsakliga ämnet i en metallkomposition af så varierande beskaffenhet torde ej kunna gå för sig annorlunda än på kemisk väg. Mycket lättare och tillförlitligare skulle å en sådan artikel det rätta kunna träffas genom värdetull.

Några få artiklar äro för närvarande tullbelagda efter värdet, såsom: skriftaffor, en del slöjdvaror, kassakistor, skåp och sängar af jern med 10 proc. samt sprutor, orgelverk och harmonium med 5 proc. Då svårigheterna ej visat sig oöfvervinnerliga vid systemets tillämpning i afseende på dessa artiklar, så bör väl möjlighet kunna utfinnas att tullbelägga flere efter samma grund.

Den närvarande indirekta beskattningen är i hög grad orättvis, enär densamma proportionsvis drabbar hårdast den del af skattskyldige, som eger minsta skatteförmågan. Vore denna beskattning till sin art och grad känd, skulle utan tvifvel en stark opinion resa sig deremot. Men huru många betänka eller ens hafva reda på, att hvarje skålpund

kaffe kostar i tull 11 öre, 1 skålp. socker 14 öre, en butelj bränvin 50 öre, en dito vin 42 öre, en rulle tobak 50 öre, en cigarr 1 à 2 öre, en aln kläde 70 öre, 1 skålp. ofärgadt bomullsgarn 6,4 öre, 1 skålp. färgadt dito 12,8 öre, 1 skålp. ullgarn, ofärgadt 8,5 öre, 1 skålp. dito, färgadt 15 öre, en aln oblekt domestik 3 öre, hvilket för ett stycke om 67 aln gör 2 kronor, en aln blekt eller färgad dito 5,7 öre, en aln dito, tryckt 7 öre, en käpp 52 öre, ett fortepiano 60 kronor, en flygel 100 kronor o. s. v.? Och ännu färre torde de vara, som känna till att dessa tullsatser äro lika höga oafsedt varusorternas olika pris och kvalitet.

Af bifogade tabell synes orättvisan af nu varande tullsystem beträffande tullsatser för olika sorter af samma varuslag. Som tullsatserna i allmänhet äro bestämda i förhållande till en varas vikt, men prisen mycket varierande, kan uträkningen angifva endast ungefärliga priset och procenten deraf. Dock är uträkningen tillräckligt noggrann för att finna missproportionen af tullsatserna för billigare och dyrare varor.

På hvad sätt här åsyftade tullreform skulle kunna genomföras, derom vågar jag ej afgifva förslag, enär dertill fordras sakkunskap, sannolikt äfven förutgående utredning. Men jag har tänkt, att likasom produktionsbevis gäller i afseende på vissa utländska varor, exempelvis fransk konjak, så skulle vederbörligt kontrollerad och vitsordad faktura, som åtföljde en vara vid dess förtullning, kunna tjena till ledning vid tullbehandlingen. Emellertid torde bevillningsutskottet, till hvilket jag anhåller att denna motion måtte remitteras, finna utväg att afgifva lämpligt förslag för realiserandet af här gjorda framställning.

På grund af hvad sålunda är anfördt, får jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen ville besluta att i afgående skrifvelse anhålla, det täcktes Kongl. Maj:t låta verkställa utredning och derefter för en blifvande Riksdag framlägga förslag till ombildning af nu varande tullsystem i så måtto, att, i den mån sådant är utförbart och gällande traktatbestämmelser det medgifva, tullpligtig vara tullbelägges i förhållande till varans värde.

Stockholm den 14 maj 1887.

J. Andersson.

från Wermlands län.

Bilaga till herr J. Anderssons i Lysvik motion N:o 82.

Tabell, utvisande nu gällande tullsatsers förhållande till värdet af nedan specificerade artiklar.

Bih. till Riksd. Prot. 1887. B. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band.

Varuslag.	Ungefärliga försäljningspriset ¹		Tullsats.	Tullsatsens procent af priset		Anmärkningar.
	a) för billigare sort	b) för dyrare sort.		a) för billigare vara.	b) för dyrare vara.	
Bränvin, icke renadt	65 öre liter	70 öre liter	60 öre liter	92,0 %	85,7 %	Partipris.
d:o renadt	85 » »	1 krona »	{ 60 » » förs. afg. 15 » » }	88,0 »	75,0 »	Minutpris.
Konjak på fastager	150 » »	4 » »	15 » »	50,0 »	18,75 »	
d:o på andra kärl	350 » »	7 » »	{ 90 » » förs. afg. 15 » » }	33,0 »	16,4 »	
d:o från Frankrike	—	7 » »	{ 45 » » förs. afg. 15 » » }	—	8,6 »	
Vin	{154 öre liter (1 krona but.)}	9 » » (6 » but.)	30 » »	19,5 »	7,2 »	{På fat 30, på andra kärl 65 öre tullsats.
d:o från Frankrike	—	9 kronor liter	65 » »			
Kaffe	80 öre t	120 öre t	11 » t	13,7 »	9,2 »	
Kläde, korderoj	4 kronor aln	10 kronor aln	{ 175 » kilo (70 » aln) }	17,5 »	7,0 »	1 aln = 0,425 kilo.
Doffel	4 » »	12 » »	{ 175 » kilo (120 » aln) }	30,0 »	10,0 »	1 aln = 0,684 kilo.
Fickur med boett af guld	60 » st.	400 » st.	1 krona st.	1,6 »	0,25 »	
d:o med boett af annat ämne...	12 » »	150 » »	50 öre »	4,2 »	0,3 »	

¹ Enär försäljningspriset är mer allmänt känt och lättare att finna, är detta lagdt till grund för uträkningen. Uti detta pris ingår, som man vet, både tullsats, frakt och andra omkostnader, handelsvinst och kassarisk. Skulle varans nettopris läggas till grund för beräkningen, såsom rätteligen borde ske, blefve missproportionen mellan billigare och dyrare artiklar ännu större. — Uti vigten af varor, som förtullas efter vikt, inbegripes äfven omslag och inlägg.

Varuslag.	Ungefärliga försäljningspriset		Tullsat.	Tullsatens procent af priset		Anmärkingar.
	a) för billigare sort.	b) för dyrare sort.		a) för billigare vara.	b) för dyrare vara.	
Gevär	15 kronor st.	200 kronor st.	50 öre st. (150 » »)	10,0 %	0,75 %	1 st. väger 3 kilo.
Guitarrer, violer	15 » »	100 » »	1 krona st.	6,6 »	1,0 »	
Fortepianon	400 » »	800 » »	60 kronor st.	15,0 »	7,5 »	
Hängslen	75 öre par	4 » par	60 öre kilo (4,3 » par)	5,7 »	1,0 »	1 par väger 72 gram.
Paraplyer	3 kronor st.	8 » st.	25 » st.	8,3 »	3,1 »	
Rakknifvar	75 öre »	5 » »	59 » kilo 3 » st.	4,0 »	0,6 »	1 st. väger 51 gram.
Tobak	125 » t	4 » t	120 » kilo 51 » t	41,0 »	12,7 »	
Cigarrer	5 kronor låda	25 » låda	3 kronor kilo (1,80 » låda)	36,0 »	7,2 »	1 låda väger 0,6 kilo.

Å spannmål och mjöl föreslagna tullsatser samt deras proportion till priset.

	Varornas börspris noterade den 13 maj 1887.	Tullsat.	Tullsatsernas proc. af priset
Råg	8,60 kronor pr 100 kilo	2 kronor pr 100 kilo	23,2 procent
Hvete	13,88 » » »	2 » » »	14,4 »
Korn	8,48 à 9,40 » »	2 » » »	23,6 à 21,8 %
Rågmjöl, sammalet	10,75 kronor » »	3,50 » » »	32,6 procent
do sigtadt	14,50 » » »	3,50 » » »	24,1 »
Hvetemjöl	21,50 » » »	3,50 » » »	16,2 »